

Skuju Frida-Milberga

Kandidāti un delegāti

komēdija vienā cēlienā

Vairumā dabūjama Akc. Sabiedr. Valters un Rapa grāmatnīcā,
Rīgā, Teatra ielā

Izrādītājiem.

Izrikojumos ar ieeju pret maksu vai labprātīgiem ziedojumiem ludziņa izrādāma, nomaksājot attiecīgo honorāru Latvju Mākslas Aģentūrai Rīgā, Tērbatas ielā Nr. 4.

Personas.

- Roķis — centrālkomitejas loceklis.
Kaķis — lauku delegāts.
Zaķis — „ „
Āķis — „ „
Listiņš — tievs, gaŗš, biezu portfeli padusē.
Balsiņš — liku kāju, zilām brillēm.
Talonis — rausta valodu, nošķiebtu šlipsi.
Stripiņš — maza auguma, pliku pakausi, lielu piezīmju grāmatu.
Opoziciņš — izspūrušiem matiem, gaŗu degunu, isām piedurknēm.
Iečukstiņš — smaidīgs večuks.
Bietes jaunkundze — ap 45 g., enerģiska, valodīga.
Kandidāti.

Skatuve: Vienkārša istaba. Durvis pa kreisi, pa labi un skatuves dibenā. Pāris galdi ar avizēm un rakstāmpiederumiem. Attiecīgs daudzums solu vai krēslu. Drēbju uzkarināmais. Skapis vai plaukts ar grāmatām. Pie sienas Latvijas karte.

(Listiņš, Balsiņš, Taloniņš, Strīpiņš, Opoziciņš, Iečukstiņš un Biete sēž grupās ap galdiem, gar sienām un sarunājas. Visu uzmanības centrs — durvis pa kreisi.)

Strīpiņš (ar sparū sviež savu piezīmju grāmatu uz galda). Velns viņu zin, ko tur tik ilgi var spriest!? Ja es būtu centrālkomitejas priekšnieks, pa divdesmit minūtem viss būtu cauri!

Biete. Droši vien, krietna putra būtu savārīta. (Ironiski smīn).

Strīpiņš. Un jūs domājat, ka tagad viņi tur eņģelus taisa?

Balsiņš. Ko jūs gan domājat! Tik daudz kandidātu, bet tik maz vietu uz listes...

Listiņš. Kā būtu, ja es ieietu apjautāties... Tas ir — es gribēju teikt — jūsu visu vārdā... Paprasīt...

Taloniņš. Jā, to vajadzētu gan. Interesanti, ļoti interesanti būtu!

Balsiņš. Ejat, ejat, jūs ar tiem kungiem vairāk pa draugam.

Listiņš. (Pieklauvē, pagaida mazliet, nedroši pavēr durvis un iziet pa kreisi.)

Iečukstiņš (pieliecas Opoziciņam). Redzat nu kāds līdējs. Par katru cenu grib tikt uz listes. Nevar vairs nociesties.

Opoziciņš. Vai es neteicu, ka mūsu partijā sanākuši visādi... kauns runāt... Sen jau vajadzēja — ārā ar tādām!

Strīpiņš. Es arī saku, ja sakšu klāt vajā, kas

man šē pierakstīts. (Dauza ar piezīmju grāmatu pa galdu). Puse no atzīmētiem kandidātiem būs dzīvie mironi!

Biete. Interesanti būtu zināt, vai par mani arī kaut kas savākts? (Smaida).

Listiņš (sasarcis iznāk). Tur raujas svārkus nometuši! Centrālkomitejas priekšsēdētājs saka, lai labāk viņus netraucējot. Gan saukšot visus pa kārtai...

Iečukstiņš (glaimīgi). Vai, cik jūs labs un dūšīgs. Ja Jūs ievēlēs Saeimā, tad mēs jūs celsim par lideri! Vai nē? (Raugas apkārt). Ko? (Citi klusē). He, he!

Balsiņš. Brīnos, kadēļ visi kandidāti nav ierādušies.

Biete. Kas jau par sevi drošs, ko tas brauks.

Opoziciņš. Es arī esmu drošs, bet es viņiem gribu parādīt! Lai tik pamēģina kādu šmuci! Kajas vien notirinās, kā prusaki uz karstas plītes!

Roķis (iznāk). Nu, ko mēs ar jums lai darām? Dažiem tik un tā būs jākrīt cauri. Uz divdesmit vietām mums rajoni piesūtījuši septiņdesmit kandidātus!

(Visi pieceļas un apstāj Roķi).

Taloniņš. Bet, piemēram, no mūsu plašās apkārtnes es tikai viens kandidāts. Mēs protestējam! Mūsu stūris vien var dot vismaz pus deputāta.

Opoziciņš. Jā, vispārīgi, jūs tur nerīkojaties kā nākās. Vai viegli mums bija šurp braukt?

Roķis. Cik zinu, tad neviens nav jūs aicinājis.

Biete. Es vienīgā sieviete. Ar mani gan, Roķis kungs, jums jātaisa izņēmums.

Iečukstiņš. Manos laikos sievietes vairāk nodarbojās ar bērniem un saimniecību, bet jūs ar politiku mocīdamās neesat vēl pat pie vīra tikusi.

Roķis. Kuš, kuš, biedri! Ne tik strauji. Mēs jūs visus ņemsim pa kārtai un tad laidīsim aizklātu nobalsošanu.

Balsiņš. Jā jā — tas būs jauki! Vajadzīgs izraudzīt tos cienīgākos. Piemēram, es savā rajonā tieku gandrīz uz rokām nēsāts...

(„Drīzāk! drīzāk!“ atskan balsis no centrālkomitejas istabas).

Roķis. Tulīt, tulīt! Sāksim pa kārtai. Balsiņakungs, nākat iekšā.

Biete. Bet kur dāmām priekšroka?

Roķis. Ļoti atvainojos, šē — politikā visiem vienādas tiesības, ko jūs pati arī uzsverat. (Aiziet).

Balsiņš (sakārto brilles, pieceļas un pievelk savu līko kāju). Es vienmēr esmu teicis, ka centrālkomiteja rīkojas augstākā mērā objektīvi! (Aiziet).

Listiņš (uzsit dūri savam biežajam portfelim). Mērkāķis! Un tāds gribot uz listes tikt! Lai Dievs nedod!

Strīpiņš. Vai jūs viņu tuvāk pazīstat?

Listiņš. Abi kopā gājam skola. No manis rēķinu uzdošanas vienmēr norakstīja! Ja viņu uzlaiž kandidēt, tad gan pasaulē vairs nav taisnības. (Saķer savu portfeli, iesviež padusē). Iedomājaties, kādus kalnus gan šis gāzis, ja viņu sauc pirmo, bet mums jāsež un jāgaida kā uz ūdens kustināšanu!

Opoziciņš. Nu arī tu reiz sāc runāt prātīgu vārdu! Sen jau esmu teicis, ka jāizvēdina piesmakušais gaiss!

Taloniņš (pielīdis durvīm, raugās atslēgas caurumā). Jā, jā — es jau teicu...

Strīpiņš. Nu, kas tur ir? Ko šie dara?

Taloniņš (valodu raustīdams). Nnopirkti! Nnopirkti! E-es saaku!

Opoziciņš. Pag, ļauj arī man paskatīties. (Atvelk Taloniņu no durvīm).

Biete. Kaunēties jums vajadzētu! (Opoziciņš atkāpjas). Tādi kā skolas puikas. Nevar mierīgi nosēdēt. Butu labāk kādā avīzē paskatījušies. (Zinģārīgi).

Jā, bet ko šie tur dara? Taloniņ, jūs tāds lokanaks. Paskatāties vēl reiz!

Taloniņš. Vviņi sēž ap gaaldu uun piipē papirosus. (Raugās atslēgas caurumā.)

Iečukstiņš. Un ko Balsiņš?

Taloniņš. Baalsiņš aari sēž uun piipē. Vvai ttaa nnav beezkaunība?!

Opoziciņš. Protams, sadziedājušies. Saprotas, kā korķis ar pudeli, bet mēs te lai veltīgi sēžam? Sen jau vajadzēja nodibināt vienu jaunu, kārtīgu partiju!

Iečukstiņš. Nudien, to gan vajadzētu! Man arī tas Balsiņš sen vairs nepatik. Stāsta, ka viņš savā laikā esot gribējis gandrīz zirgu nozagt, vai kaut ko tamlīdzīgu. Tikai ar naudu atpircies.

Strīpiņš. Kur t' šim tik daudz naudas?

Opoziciņš. Droši vien ir kaut kur dziļāk iegrabies.

Biete. Es lieku priekšā izvest pret viņu boikotu. Ja viņu laidīs uz listes, tad mēs visi pilnīgi atteiksimies!

Visi. Jā, jā — to gan vajadzētu! Nost ar neliešiem. Strīpiņ, uzraksti!

Balsiņš (iznāk no istabas). Nudien, tur ir tirā pirts! (Slauka pieri. Visi saraujas un apklust).

Iečukstiņš (pēkšņi kļūdamš laipns un pieglaudīgs). Nu, vai tiki uz listes? Es vienmēr esmu uzsvēris: ja ne Balsiņš, tad neviens nav tik cienīgs kā viņš!.. Es gandrīz būtu ar mieru pats atteikties tavā labā.

Balsiņš. Vēl neko nevar zināt. Tikai prasa gandrīz visu dzīves gājienu. Uzstāda jautājumus. Balsošana notikšot pēc tam — par katru atsevišķi.

Kaķis (pavej durvis). Lai ienāk Listiņš.

Listiņš (priecīgi steidzas uz durvīm). Jā, jā — es jau nāku! (Iziet.)

Opoziciņš. Kur tāds cilvēks der? Skrien, kā būtu uguns pagale kaut kur vārīgā vietā piegrūsta.

Taloniņš. Tads jau viņš diemžēl ir. Ja nebūtu vienmēr klāt smagais portfelis, tad sen jau vējš būtu aiznesis.

Biete. Lūdzu, Balsiņa kungs, piesēžaties tuvāk. Pastāstat, kā pa jūsu pusi. Kad brauksat pie mums ciemā? Mēs jau visi jūs par deputātu saucam. Mandāts jums tikpat kā rokā.

Strīpiņš. Ja jūs zinātu, kāds liels baumu meistars šis Listiņš! Vēl vakar viņš man stāstīja, ka centrālā komitejā viss vairs neesot kārtībā. Paši vadoņi sakāvušies. Daži pat ar asiņainiem deguniem aizgājuši mājās.

Iečukstiņš. Nu, nesakat vis. Es arī no citas puses esmu dzirdējis.

Taloniņš. Bet man stāstīja kāds draugs no Mākoņu stūmēju partijas, ka Listiņš esot jau vedis ar vviņiem sarunas par ttalonu apmaiņu. Vvajadzētu noprasīt. Ttāds vvar vvisiem mums aizskriet priekšā.

Biete. Cik šausmīgi! Mēs esam tik daudz pūlējušies, bet viens nelietis grib atņemt mūsu darba augļus! Sakat, Balsiņa kungs, vai tiešām jūs no savas puses varat pieļaut tādu rīcību?

Opozīciņš. Mums visiem jāapvienojās kā vienam vīram un jādara šādām cūcībām gals!

Biete. Es pievienojos!

Iečukstiņš. Manos laikos mēs tādus Listiņus vienkārši ņēmām un nopērām!

Taloniņš (paved Strīpiņu pie malas). Sakat, vai mēs nevarētu sastrādāt kopīgi? (Visu laiku arī tālākās sarunās Taloniņš rausta valodu un stostās.)

Iečukstiņš (paliecas Taloniņam pie auss). Jūs domājat — citus strīpot?

Taloniņš. Aber — nost kā niekus! Ja mēs divi vienojamies, tad abiem mums mandāti Saeimā nodrošināti! Man ir tik daudz radu! Ja visus samobilizēšu...

Iečukstiņš. Bet ja arī citi sāk mūs strīpot? Tad — Dievs to zin.

Taloniņš. Iztaisīsim tā, lai nestrīpo. (Griežas pie citiem.) Mēs nupat ar Iečukstiņu pārrunājām, ka mums savstarpīgi jāvienojas, lai neviens no mums netiktu pie balsu nodošanas strīpots.

Strīpiņš. Labi būtu. Bet ja centrālkomiteja pati mūs nostrīpo, tad visa nolīgšana veltīga? Iznāk, tā sakot, iesma drašana, kamēr zaķis vēl cilpo pa lauku.

Biete. Nu, kas jūs par vīriem? Mums visiem jābruņojas pret centrālo komiteju! Vai nē, Opoziciņa kungs? Vai arī jums jau dūša saplakusi?

Opoziciņš (nomet avīzi, kuņģi skatījies). Es katrā laikā! Sen jau esmu teicis, kādēļ mēs paši nevaram būt centrālā komitejā? Piemēram... (Apraujas.)

Listiņš (ienāk smaidīdams. Velk no portfeļa degvīna pudeli. Priecīgs, vēlīgs). Nu varam sadzert uz manu veselību. (Visi pārējie kļūst uzmanīgi un pagriežas pret ienācēju.)

Strīpiņš. Laikam otru pudeli pameti tur iekšā? Par labu iznākumu?

Taloniņš. Jādomā gan. Ar pusstopu visu var panākt!

Listiņš. Jūs gribat mani mērot ar savu olekti? Nebij ne kā! Es vienmēr ar tautu! Par mani stāv visi lauku delegāti kā viens vīrs. Tikko iegāju, tā Āķis saka: „Tu, Listiņ, par velti esi uztraucies un braucis uz Rīgu. Neviena balss pret tevi nepacelsies!“

Kaķis un Zaķis (iznāk no centrālkomitejas istabas. Abi izturas ļoti „svarīgi“, cenšas gudri runāt. Visās kustībās un balss noskaņā izpaužas viņu apziņa par savu lielo uzdevumu, ko šodien veic).

Kaķis. Būtu jāiepīpē, bet man viss smēķējamais materiāls izgājis.

Iečukstiņš (izvelk savu tabakas maku, kas darināts no cūkādas pušļa). Aber, lūdzu!

Stripiņš. Ko līdz tava tabaka, ja nav pīpes.

Zaķis (taustās pa kabatām). Arī sērkočiņu nav. Vai jūs kāds neaizskrietu tepat uz stūra? Mums šodien tik svarīgs darbs, no kuŗa atkarājas viss mūsu valsts tālākais liktenis.

Biete. Kad nāks mūsu kārtā? Cik tad īsti uz listes vēl palikušas brīvas vietas?

Kaķis. Tas pagaidām noslēpums. Mums noliegts izpaust. Bet kā ar papirosiem? Vai nevienam nav?

Listiņš. Pagaidāt, es tūlīt atnesīšu! (Aizsteidzas.)

Balsiņš. Viņam gaŗākas kājas.

Biete. Kas pašlaik tur iekšā notiek? (Rāda uz durvīm.)

Zaķis. Mazs pārtraukums — elpu atvilkt. Vēl pārsprieŗamas arī citas lietas.

Āķis (ienāk). Ko jūs te trokšņojat, kā pa gada tirgu? Iekšā nemaz nevar telefonu sadzirdēt!

Opoziciņš. Sakāt, kāds lielskungs! Mēs laikam pat papikstēt nedrīkstēsīm?

Kaķis. Protams, ja gribi kandidēt, tad vispirms jāprot kārtīgi uzvesties!

Biete. Es jau pirmāk sacīju Opoziciņam, ka viņš var vēl sabojāt pats savas labās attiecības ar centrālkomiteju.

Zaķis. Mēs, lauku delegāti, uz tādiem sīkumiem neskatāmies. Lai runā brīvi, bet lai nemelš bleķi!

Āķis. Pati tauta mūs izvēlējusies kongresā. Tādēļ es saku — vajadzīga disciplīna!

Kaķis. Jā, — mēs, delegāti, neesam nopērkami, ne iespaidojami!

Iečukstiņš. Bet kā būtu ar vienu šnabīti?

Zaķis (noglauda bārdū). Hm, jā — to varētu...

Biete. Kungi, vai tiešām viss jums sākas un beidzas tikai ar degvīna pudeli? Kaunaties! Ja to dabūs zināt mūsu pretinieki, kas tad būs!

Listiņš (atgriežas ar papirosiem). Lūdzu, delegātu kungi, te būs. Atnesu arī sērkokiņus. (Piedāvā.)

Iečukstiņš. Tad taču delegātu kungus vajaga pacienāt arī ar kādu lasīti.

Strīpiņš. Es jau sen teicu... Protams... Kā gan citādi.

Biete. Kungi, es saku, ko jūs darāt? Mēs še taču neesam nākuši piedzerties.

Opoziciņš (paklusām). Lai jau aļejas, gan mēs viņiem vēlāk parādīsim! (Vēl tuvāk pievirzīdamies Bietei.) Ja ne citādi, nodibināsim paši savu partiju!

Biete. Tas nebūtu slikti. Kungi, es lūdzu nepiekvēpināt visu istabu. Es nevaru tik biežus dūmus izturēt! Izejat labāk trepju telpā.

Listiņš (atmet ar roku). Labi jau labi — iziesim!

Iečukstiņš (Bietei). Vai dieniņ! Sakaitināsat delegātus, nostrīpos no listes!...

Āķis. Iesim! Kur sievišķi iemaisās vīru darīšanās, tur nekā labs nav gaidāms.

Kaķis, Zaķis (abi reizē). Ak tu, Kungs! Moderns sievišķis, par deputātiem grib būt, bet tabakas dūmus nespēj paciest. (Iziet pa labo pusi.)

Taloniņš. Jums, Bietes jaunkundz, tiešām vajadzēja sākt mācīties pīpēt... Kas var zināt, kā neievēlēt...

Balsiņš. Viņai visdrošākās izredzes. Tik daudz sieviešu Latvijā!

Opoziciņš. Jūs redzējat, cik tie lauku delegāti iedomīgi. Uzpūtušies kā pūpēži.

Biete. Tādi jau nu jūs visi esat palikuši. Ne pazīt vairs nevar, kādi bijāt pirms pāris mēnešiem.

Balsiņš. Jā, jā — pat amizēties vairs neprotam. Politika mūs samaitājusi.

Biete. Jūs domājat, ka nē? Tepat Listiņš arvien mani apdāvināja ar šokolādi, bet šodien, lūk, tikai papirosi un degvīns — delegātu pacienāšanai.

Strīpiņš. Man sākusi galva sāpēt, iešu atdzēsina-
ties svaigā gaisā. (Iziet.)

Opoziciņš. Vai redzat, kā slīpējas delegātiem
klāt.

Taloniņš. Tepat bij gatavs vai savu piezīmju grā-
matu apēst, te uzreiz miksts kā gumijas cimds!

Biete. Nevajaga godīgu, nevainīgu personu bez ie-
mesla apstrādāt. Še tiešām cilvēkam var ģībonis uz-
nākt. Piejuļķējuši, kā... Arī man jāiziet... (Seko Strī-
piņam.)

Taloniņš. Laimīgu ceļu! Delegāti tur, trepēs, jūs
jau gaida!

Iečukstiņš. Tīrās briesmas, ja sieviete iedomājas
tikt mums vīrišķiem līdzī!

Opoziciņš. Velns brunčos! Es labāk pakartos,
nekā šādu ņemtu par sievu!

Listiņš. Kā redzat, neviens jau arī neķeras vi-
ņai klāt.

Iečukstiņš. Klau, Listiņ, nelielies! Es redzēju gan
— vēl pagājušā nedēļā jūs abi sēdējāt ķinītī...

Opoziciņš. Ha, ha, ha! Vēlu laimes! Drīz būsat
abi deputāti, tad varēsāt kopīgi nobalsot par iešanu
uz dzimtsarakstu nodaļu.

Taloniņš. Nesaprotu, kur viņi tur tik ilgi pa-
liek. Iešu paskatīties. (Aiziet pa labi.)

Iečukstiņš. Luk, cilvēks, nenocietās. Šodien de-
legātiem liela piekrišana.

Listiņš (cilā degvīna pudeli). Būtu tā kā jāatnes
kāds uzkožamais.

Opoziciņš. Man bail, ka trepēs nepietrūkst jums
visiem vietas...

Listiņš. Nudien, dievavārds, es nemaz nedomāju
trepēs apstāties. Redzēsāt, ka atnesīšu kaut ko labu.
Zinu garšīgas desas. (Aiziet.)

Balsiņš. Kamēr atjaunos sēdi un izņems cauri
visus kandidātus, es aizskriešu un iekodīšu pusdienas.

Brokastīs gandrīz neko netiku ēdis... (Virzās uz durvīm.)

Opozīciņš. Protams, protams. Paņemam arī delegātu kungus līdz! (Ironiski.) Tad Listiņa desas paliks mums.

Iečukstiņš. Labi gan, ka projām. (Noslēpumaini.) Nu, ko esat nodomājuši darīt? Ja nu mēs netiekam sarakstā iekšā, tad...

Opozīciņš. Kas tur ko bēdāt. Iziesim paši ar savu listi!

Iečukstiņš (izbrīnējies). Sa-a-vu listi?! Vai jūs traks! Ja dabūs zināt?...

Opozīciņš. Kas par to? Jo lielāks tracis, jo labāk!

Iečukstiņš. Tas nebūtu godīgi. Ko gan teiktu citi cilvēki un mūsu biedri?

Opozīciņš. Viņi pārņāktu mūsu pusē. Mēs paziņotu, ka visa centrālā komiteja sastāv tikai no blēžiem, bet lauku delegāti ir nopirkti!

Iečukstiņš. Vai, vai, kādas trakas lietas! Tas tik būtu numurs! Nudien, man jūsu ideja sāk patīkt! Stāstāt, stāstāt!

Opozīciņš. Mēs izdosim skrejlapas — vismaz simttūkstoš eksemplāros! Ja nepietiks, laidīsim vēl otru proklamāciju divsimtstūkstoš eksemplāros! Noorganizēsim savu avīzi... Esmu jau ievadījis sarunas. Tauta vēl tik dumja, ka viņai vēl visu ko var iestāstīt, tā sakot — baltu pataisīt par melnu!

Iečukstiņš. Jūs esat iedzimts aferists... atvainojat — īsts politisks ģenijs! Kas to varēja iedomāties!

Opozīciņš. Bet, Dieva dēļ, tikai nevienam neizpaužat, kamēr es visu sagatavošu!

Iečukstiņš (lepni). Uz mani jūs varat pajauties!

Opozīciņš. Pag, drošības dēļ es jau tūlī aizskriešu tepat blakus uz viesnīcu un piezvanīšu saviem

draugiem, lai ir gatavi, tiklīdz noskaidrosies centrālkomitejas lēmumi. (Paķer cepuri un izsteidzas.)

Iečukstiņš. Vot ta' blēžu banda! Nu, es šitam Opozīcijam iegriezīšu tādu rutku, ka viņš svīdīs līdz papēžiem! (Grib doties centrālkomitejas istabā.)

Roķis (saduras ar Iečukstiņu). Tepat trokšņoja kā pa krogu un nu visi izputējuši! Priekšsedētājs domā, ka vajadzētu atkal sākt skatīt cauri kandidātu lietas. Pasaucat izgājušos delegātus, lai nāk iekšā!

Iečukstiņš. Uz vienu mirklīti, Roķis kungs. Man jums kas svarīgs sakāms!

Roķis (nepacietīgi). Nu? Atkal kādas klačas?

Iečukstiņš. Šoreiz kaut kas ārkārtīgs, kaut kas traks! Opozīcijš saka, ja viņš netikšot uz listes, tad iziešot vēlēšanās ar savu sarakstu un dibināšot jaunu partiju!

Roķis (mierīgi). Lai dibina. Kas par to? Katram brīva griba.

Iečukstiņš. Ko teiks tauta?! Vai jūs gribat, lai mūsu partiju izputina?

Roķis. Drīzak izbirs sēnalas un iztīrsies mēsli, mans mīlais Iečukstiņ! Mūsu tauta ir jau pietiekoši apzinīga. Cerēsim, ka šoreiz vairs neķersies uz aferistu makšķeres.

Iečukstiņš. Nu, labi. Bet tad gan nevienam nesakāt, ko es jums teicu...

Roķis. Ejat, sameklējat, lai delegāti nāk iekšā. Citi mums pagaidām nav vajadzīgi.

Iečukstiņš. Dieva dēļ, lai viss paliek starp mums. (Aiziet.)

Roķis (smaidīdams). Labi, labi — gan jau jūs pats nenocietisaties! (Iet pie loga.)

Opozīcijš (ienāk). Sēde vēl nav atjaunojusies? (Apjucis, groza cepuri rokā, skatās sāņus.) Man vajadzēja piezvanīt...

Roķis (ironiski). Lai sagatavo listi?...

Opoziciņš (izlikdamies). Kādu listi? Es nesa-
protu...

Roķis. Tagad taču visi gatavo listes! Vai tas kāds
grēks? Listu un kandidātu laiks! Nav par sliktu pa-
mēģināt...

Opoziciņš. Jūs maldāties, Roķis kungs. Goda
vārds! Tās ir nepamatotas aizdomas.

Roķis. Vai es ko saku? Man tik iegribējās pa-
jokot.

Opoziciņš. Bet man liekas, ka jūs tomēr kaut
ko ļaunu par mani domājat? Nudien, es nekad ne-
vienu ļaunu vārdu neesmu pret centrālkomiteju tei-
cis! Dievavārds!

Roķis. To Dieva vārdu liekat pie malas, bet la-
bāk pasakāt, vai — gadījumā, ja arī es pārietu pie
jums, jūs mani ņemtu preti?

Opoziciņš (stāv pārsteigts, izbrīnējies). Jū—ūs?
Tas ir?... Jūs arī?... (Vēl līgā neticēdams.) Vai tik ne-
jokojat? (Redzēdams, ka Roķis purina galvu.) Bet, mī-
ļais draugs! Ar lielāko prieku! Tas tik būs furors!
Mēs katrā ziņā iegūsim vismaz piecus deputātus! Un
jūs būsat mūsu jaunais liders!...

Roķis (auksti, izsmejoši). Un jūsu nupat dotais
godavārds? Kā ar to?

Opoziciņš (samulsis). Tā tad jūs nedomājat no-
pietni? Jūs jokojat?

Roķis. Kā kuņģa reizi. Šodien gan, diemžēl — nē!
(Pagriežas un ieiet centrālkomitejas istabā, sparīgi aiz-
raudams durvis.)

Opoziciņš (stāv istabas vidū nobijies, rokas plā-
tīdams). Velns un elle! Ko nu? Ak, es ērmkaķis! Ak,
es — utuvanags!

Āķis (ienākdams). Visi izklīduši. Ko jūs viens pats
kā mēnessērdzīgs? Vai jau parādības sākat redzēt?

Kas tad gan nenotiks, kad jau būsat uz listes, tad pavisam pazaudēsāt galvu!

Opoziciņš (bēdīgi). Kas mani laidīs uz listes? Jūs jau visi pret mani sazvērējušies. Es vienmēr gatavs jūsu dēļ vai galvu nolikt. Bet paprasāt Roķim, ko viņš par jums teica!

Āķis (ieinteresēts, apstādamies). Ko šis var sacīt?

Opoziciņš. Bet, Dieva dēļ, tikai nenododat mani. (Noslēpumaini.) Jūs nemaz nezināt, kas šē notiek!

Āķis (uztraukdamies). Kādēļ lai es jūs nodotu. No manis neviens pušplēstu vārdu neizdabūs. Tikai stāstāt labi ātri! Tūlīt nāks Zaķis un Kaķis.

Opoziciņš. Roķis teica, ka centrālkomiteja jūs nevarot sagremot tikpat kā gaŗus salmus. Jūs esot tik dumjš kā gultaskāja.

Āķis. Ko? Kas?! (Sāķeŗ Opoziciņu aiz apkakles.) Ja jūs niekus runājat, tad es jūsu degunu noslaucīšu pie sava papēŗa! (Dzirdēdams, ka veŗas durvis, atlaiŗ Opoziciņu.) Jā, jā — es jau aizvakar sāku mieŗus pļaut..

Zaķis, Kaķis (ienāk, papirosus kūpinādami un mierīgi sarunādami). Diezin, kur Listiņš palicis ar savu pusstopu.

Opoziciņš (taisās uz durvju pusi). Es ieŗu parraudzīt.

Āķis. Re, kā nu mūk. Labi, ka nedabūja pa kaklu! (Dusmīgi nospļaujas.)

Zaķis. Ko šis tev izgāzis? Vai negrib tavu meitu precēt?

Kaķis. Jeb vai tev piedāvāja kādu kukuli par tavu balsi, lai laistu viņu uz kandidātu listes?

Āķis. Viņš, sātans, stāsta, ka Roķis kaut ko nelabu par mani sarunājis.

Kaķis, Zaķis (abi reizē). Nu, ko tad? Ko tad? Roķis tāds nemaz neizskatās.

Āķis. Es esot vecs zirgs, bet jūs abi — tik dumji, ka gultas kāja un zābaku velkamais kopā.

Kaķis. Ka tu esi vecs zirgs, tas sen jau zināms, bet par to gultaskāju un zābaku velkamo dabūsat abi, kopā ar Roķi! (Dusmīgs, meklē vārdus.)

Biete. Visi trīs runasvīri kopā. Sakāt, kādēļ jūs tik ilgi mūs vārdzināt? Nupat Opoziciņš, gaŗāmiedams, teica, ka jūs sēdēšot tik ilgi, kamēr es apprecēšoties.

Āķis (saboziēs). Tas nemaz nebūtu tik slikti.

Biete. Tad jums jāparauga manīm vīrs. Bet sakāt, ko gan tie centrālkomitejas kungi tur iekšā dara?

Kaķis. Jādoma, stājušies pie jauna kalendāra izgudrošanas. (Demonstratīvi apgriežas un ieiet centrālkomitejas istabā.)

Biete. Jūs, delegātu kungi, visi tādi kā saslimuši ar vēdergraizēm. Nemaz godīgi nevar parunāties, ne apjautāties...

Zaķis. No meitiešu valodām kādreiz var pat jūras slimību dabūt. (Arī seko Kaķim.)

Biete. Jūs, Āķa kungs, taču vienmēr esat bijis apzinīgs biedrs. Vai tas būtu taisnīgi, ja jūs mani — vienīgo sievieti, nelaistu uz listes? (Pieiet, glauda viņam bārdū.) Es būšu vienmēr pret jums laba, ja mani ievēlēs.

Āķis (glaimots). Mana balss jums droša, bet es negalvoju, ko teiks citi. Piemēram, Roķis esot pavisam slikti izrunājies...

Biete. Ko, ko, ko jūs teicāt? Roķis? Nu, šis kundziņš ir tikai tāds plānu galdiņu urbējs! Es viņu neieredzu ne acu galā!

Āķis (smaidīdams). Atvainojiet, es pārsacījās — Roķis jūs aizstāv visiem spēkiem, bet citi centrālās komitejas locekļi ceļ iebildumus pret jūsu kandidatūru...

Biete (draud Āķim ar pirkstu). Ak jūs, jūs — vecais šķelmi! Gribējāt mani sarīdīt pret tādu krietnu cilvēku kā Roķis. Es vienmēr esmu uzsvērusi, ka

visiem vajadzētu būt tādiem džentlmeņiem, kā Rokis! Tad mēs sievietes varētu justies jums līdzīgas, jo... (Apmulst un pārtrauc savu runu, redzēdama, ka arī Āķis ieiet centrālkomitejas istabā.)

Taloniņš (ienāk no otrās puses). Vai te neviena nav? (Tuvojas Bieteī.)

Biete. Vai neredzat, ka esmu viena? (Nelaipni.) Esmu uz visiem vīriešiem dusmīga!

Taloniņš. Taču ne uz mani. Es gribēju nākt ar ļoti svarīgu priekšlikumu. (Noslēpumaini.) Tikai jūs nedrīkstat nevienam mani nodot!

Biete (ieinteresēta, kļūst laipnāka). Apsēdīsimies, pastāstāt. Man jau pirmāk likās, ka jūs neesat sieviešu tiesību ienaidnieks. Vai būsīm draugi?

Taloniņš (apsēžas Bieteī iepretī). Ne tikai draugi, bet vēl vairāk!

Biete (kaunīgi). Es gan esmu vēl nevainīga... Lūdzu, neskatāties tā uz mani... Man no jums kauns... (Koķetē.)

Taloniņš. Man šoreiz jūsu nevainība bijusi vai nebijusi. To jūs varat... atvainojos par izteicienu — iesālit silķu mucā, vai ieskābēt kopā ar gurķiem. Ir daudz svarīgākas lietas!

Biete (apvainojusies, tomēr ziņkārīgi). Nu? Ja jūs nebūtu precējies, tad es varētu domāt...

Taloniņš. Ļoti vienkārši. Sieviešu Latvijā ir daudz vairāk kā vīriešu. Saprātāt?

Biete. Jā, puslīdz. Tikai... tas nav iepriecinoši. Tādēļ arī man jāpaliek vecmeitas. (Nopūšas.) Kad es tikšu Saeimā...

Taloniņš. Ak nē, vecmeitas šē nekrīt svarā! Gribēju teikt, ka mēs varētu viens otram labi izpalīdzēt. Es esmu vīrietis...

Biete. Un es — sieviete...

Taloniņš. Nu jā, jā! To es neapstrīdu. Bet ļaujiet man izrunāt. Jūs varētu savām vēletājām-sievietēm dot

mājienu, lai man dod talonus, lai mani raksta iekšā sieviešu listēs. Es no savas puses apsolu, ka visi mani vēlētāji dos arī jums kuponus. Un tā mēs abi tiksim iekšā bez bēdas!

Biete (līgsmi). Vai tiešām? (Saķer Taloniņa galvu un strauji noskūpsta viņu.) Jūs esat ideāls, ne vīrietis! Jūs, mīļais... (Grib atkal Taloniņu skūpstīt.)

Roķis (paveļ durvis). Lūdzu, Bietes jaunkundze! Jūsu kārtā!

Biete (apjukusi, matus kārtodama, steidzas uz centrālkomitejas istabu). Ak, ja nu es tiktu uz listes. (Pagrieždamās.) Mīļais Taloniņ!

Balsiņš (ienāk, apsēžas pie galda). Ko... vai Bieti iesauca?

Taloniņš. Jā, trakā matīte! Ar lielam pūlēm atkratījos. Kā klīstera podā iekritusi — līptin līp klāt. Grib, lai es citus striņojot arī un lai pametot uz listes tikai sevi un viņu.

Balsiņš. Tagad jau striņošana nākusi lielā modē, tāpat talonu došana. Nupat aiz durvīm, uz trepēm, man pienāca klāt Striņiņš un saka, lai es katrā ziņā striņojot jūs nost. Jūs esot liels talonu meistars!

Taloniņš. Dievs pasarg' mani no tāda grēka! Lai mana labā roka nopūst, lai mana mēle pārplīst vidū pušu, ja es kaut vienreiz būtu iedomājies par citu striņošanu! Tik tiešām — es drīzāk sevi izstriņotu, kā citu kādu!

Balsiņš (viltīgi). Bet tagad taču striņošanu neuzskata vairs ne par kādu kaunu, ne grēku. Kā mēdz teikt — tikai muļķi un kropļi nestriņojot...

Taloniņš (priecīgi). Jūs tā domājat? Man jau pirmāk likās, ka jūs esat prātīgs cilvēks. Ar jums var kārtīgi aprunāties. Vai nē?

Balsiņš. Nu, atklāti sakot, es jūs varētu atstāt nestriņotu — teiksim — divisimts reizes. Vairāk nevaru īsti galvot. Varbūt. Bet ko es drīkstu no jums cerēt?

Taloniņš (uz augšu palekdamies). Divi... divi tukstoši! Ne, deviņi simti! Bet vismaz septiņi simti, droši!

Balsiņš. Jā, bet vai tikai jūs neesat kautko norunājis arī ar Bieti?

Taloniņš. Goda vārds! Es ar jums pirmo un pēdīgo runāju par šimlīdzīgām lietām!

Balsiņš. Neņemāt ļaunā. Es tāpat. Lieka uzmanība nekad nekaiš.

Taloniņš. Jūs domājat, ka es ar to dulno sievišķi varētu ielaisties kādās dēkās! Tad jau es būtu akmeņogles saēdies un darvu sadzēries!

Strīpiņš (savu lielo piezīmju grāmatu šķirstīdams). Zināt, es biju izgājis uz ielas, un ko es satiku?

Balsiņš. Droši vien kādu savu vecu krogusbrāli? Varbūt vecu līgavu?

Strīpiņš. Pašu Pretvējasplāvēju partijas galvu!

Taloniņš. Un ko šis laba saka? Vai būšot pieaugums, vai paspele?

Strīpiņš. Viņš cer katrā ziņā dabūt klat divus vai pat trīs.

Balsiņš. Ko nu lielās! Izputēs, kā kaķis lielgabala stobra galā...

Taloniņš. Nu, nesakāt vis. Viņi diezgan dušīgi ķepurojas.

Strīpiņš. Šinī gadījumā tas nekrit svarā. Bet (skatās visapkārt) tikai nevienam nesakāt. Viņš domā... Mināt dievavārdu, ka citiem nestāstīsāt?

Taloniņš. Pag, nu — stāstāt ātrāk!

Balsiņš. Jā, nevilcināt laiku! Kāds var uznākt.

Strīpiņš (pieliecas Taloniņam un Balsiņam. Visi sabāž galvas kopā). Vajadzētu noorganizēt talonu došanu. Viņš dotu rikojumu saviem draugiem, ierakstīt no mūsu listes kādus manus tuvākos biedrus, bet mēs savukārt dotu viņam talonus no mūsu listes.

Taloniņš, Balsiņš (abi kopā). Zināt, tā tiešām ir ideja!

Strīpiņš. Vai jums nebūtu kādam paziņāts ar Mākoņustūmēju partijas vīriem? Varētu arī tur taisīt attiecīgu līgumu.

Taloniņš. Es katrā ziņā mēģināšu kādu sadabūt rokā. Aiziešu vēl šovakar uz Trumuļa kafejnīcu. Tur viņi salasās.

Balsiņš. Bez tam... Mēs te ar Taloniņu runājām (Raugas jautājoši uz to.) Mēs domājam, ka varētu arī citādi nodrošināties, ja visi trīs noslēgtu līgumu un kārtīgi izpildītu.

Strīpiņš. Un tas būtu? Cik varu uzminēt, tad jūs domājat par sistematisku strīpošanu?

Taloniņš. Nu kā tad! Mēs visi liksim saviem piekritējiem un draugiem, lai nostrīpo visus citus. Tad mums trijiem ievēlēšana pilnīgi garantēta.

Strīpiņš. Labi. Esmu pilnīgi ar mieru. Tas būs furors! Visi mūsu līderi nokritīs kā no lāvas! Vecie deputāti neviens vairs necelsies. Viņi mums varēs nākt par šoferiem!

Taloniņš. Lieliski! Brīnišķīgi! Jau šovakar pat sākšu rakstīt uz visām pusēm. Man tik daudz radu! Ja tie vien izpildīs manu rīkojumu, tad jūs un es izcelsimies citiem pāri — līdz mākoņiem!

Roķis (paveļ durvis). Taloniņa kungs. Centrālkomiteja lūdz ienākt.

Taloniņš (priecīgi uztraukts). Jā, jā — zibēja modē! (Aiziet.)

Balsiņš (nozīmīgi noskatās Taloniņam pakaļ, tad pagriežas pret Strīpiņu). Gatavais āksts! Ko viņš gan iedomājas! Lai es tikai citus strīpotu un viņu nē?

Strīpiņš. Pēc maniem ieskatiem — Taloniņš ir pirmā numura blēdis! Viņš jau savā laikā izstaigājis trīs partijas, un visur izmests dēļ blēdībām ar taloniem un strīpošanām.

Balsiņš. To es jums jau tūlīt gribēju teikt, tikai viņa klātbūtnē nevarēju.

Strīpiņš. Protams, mēs gan turēsimies kopā? Vai nē? Ja tik man izdotos tikt uz listes. Es jums vēl no Akaleceju partijas varētu dabūt pāris simts talonus.

Balsiņš (pieceļas un apgriežas uz savas likās kājas riņķi). Tiešām? Nu, tad es palīdzēšu, lai jūs tiktu pie kandidēšanas. Man viens centrālkomitejas loceklis solīja. Es tūlīt ieiešu un palūgšu viņu sāņus. Teikšu, lai balso par tevi, bet lai Taloniņu un Bieti gāž cauri. (Ieiet komitejas istabā.)

Strīpiņš. Darāt gan, mīlais! Es arī jūsu labā tad parunāšun vēlāk ar dažiem Gaisaurbēju partijas kandidātiem...

Biete (ienāk. Sasarkusi, pūderē seju). Es nevaru saprast, kādēļ šādas ceremonijas? It kā neviens nepazītu, kas es esmu! Jūs ar' vēl še, Strīpiņa kungs?

Strīpiņš. Kā redzat, sēžu un gaidu savu kārtu.

Biete. Jums nekas. Jūs esat vīrieši. Jums jau ir visādas tiesības un privilēģijas. Ja es būtu vīrietis, es ne par ko vairs nekandidētu!

Strīpiņš. Piemēram, kādas gan man ir privilēģijas un kur es ar tām tāju ticis? Nevienu nevaru iedomāties.

Biete. Jūs drikstat bildināt mīloto sievieti. Jūs varat uzlūgt uz deju, kas vien patīk. Jūs varat dot sievietei savu vārdu. Jūs varat...

Strīpiņš. Neko es nevaru un nedrīkstu. Pirmkārt, es nevaru vairs bildināt, jo esmu jau precējies, lai gan labprāt vēlētos tikt vaļā. Otrkārt — es ne-dejoju, un treškārt — kāds man labums, ja kaut kāds sievišķis saucas manā vārdā un taisa uz mana rēķina parādus? Tādas „privilēģijas“ labprāt novēlētu jums.

Biete. Jūs esat humāns cilvēks, tikai mīlat visu pārspilēt. Es ceru, ka mēs varētu saprasties? Vai nē?

Strīpiņš (nomet piezīmju grāmatu uz galda). Skaidrā prātā es vairs nespēju ar sieviešiem saprasties. Laikam esmu jau par vecu. Ja jūs man būtu gadījušies ceļā pirms gadiem piecpadsmit...

Biete (kaunīgi nokaŗ galvu). Ai, kā jūs runājat... Tā es neesmu paradusi. Es esmu vēl nevainīga, nesamaitāta jaunava, un tāda gribu ieiet Saeimā.

Strīpiņš. Tad es vēl mazāk saprotu, kas gan tā būtu par sapraŗanos.

Biete. Redzat, tas ir tāds delikāts jautājums. Nezinu, kā iesākt. Lūdzu tikai nepārprotat, un nedomājat neko ļaunu...

Strīpiņš. Ak tā, jā — nu es sāku noskārst. Kas tur nu par ļaunu ko domāt. Vai tad sievišķis nav cilvēks? Visiem mums vienādas cilvēcīgas vajadzības. Ja vēlaties, tad tepat pa dibena durvīm... un tad pa kreisi mazas durvīņas; atslēdziņa turpat piekārtā pie stenderes...

Biete. Nē, nē. Es nemaz nedomāju to, bet pavisam citu! (Pietvīkusi, nokaunējusies, skatās sāņus.) Kāds jūs neapķērīgs.

Strīpiņš. Jā, jā. Arī jaunības dienās meitas mani sauca par neapķērīgu, tādēļ ka es nepratu tā viņas paknakstīt un apķert, kā citi.

Biete. Jūs laikam tiŗā prātā gribat par mani zoboties?

Strīpiņš (sapīcis). Nu, pie velna! Tad runājat taŗu skaidri un gaiŗi, ko īsti gribat?

Biete. Tikai viens lūgums. Nesakāt nevienam.

Strīpiņš. Protams, kas man tur ko teikt. Nieki vien jau būs.

Biete. Redzat, es esmu sieviete. (Strīpiņš paloka galvu.) Latvijā sievieŗu daudz vairāk kā vīrieŗu. (Strīpiņš atkal piekritoŗi pamāj.) Ja nu visas sievietes par mani nobalso... (Strīpiņš kļūst uzmanīgāks.) Tas ir: ja met mūsu listi, citus visus kandidātus izstripo un atstāj tikai mani. (Strīpiņš skatās jautājoŗi, plaŗi ieplēstām acīm.) Tas ir: atstāj ne tikai mani, bet vēl kādu man draudzīgu cilvēku... Vai zināt, kas tad iznāk?

Strīpiņš (priecīgi). Tad mēs abi esam deputāti, kā likti!

Biete. Lūk, ja jūs tikai pats gribat, cik labi tad varam saprasties! Bet jums arī no savas puses man kautkas jāapsola...

Taloniņš, Balsiņš (ienāk). Skat, cik miļi, tikpat kā jaunais pāris!

Strīpiņš. Vai jums tādēļ prāts sameties greizumā? He, he!

Balsiņš. Nu, netraucēsim viņus. Iesim, iemetīsim pa kriukšķim, kamēr citus pieņem pie bikts!

Taloniņš. Jums, Strīpiņ, priekšsēdētājs lika tūlī iet.

Strīpiņš. Paldies Dievam, taču arī savu kārtu reiz sagaidīju. (Iet blakus istabā.)

Balsiņš. Ja pēc mums prasa, sakāt, ka pēc piecām minūtēm būsim atpakaļ.

Biete (nelaipni). Kas es tāda esmu, ka man jums visiem jāpakalpo?!

Balsiņš. Ieliešu mutē un atnesīšu jums arī, kā putna bērnam, kādu liķierīti.

Taloniņš. Un es... no manis dabūsat šokolādi... (Abi aiziet.)

Biete (pūderejas, krāso lūpas, skatās spogulīti, gludina matus). Oh, Donna Klara!...

Listiņš (ienāk, rokās vairākas pudeles un saišķi ar uzkožamiem un sviestmaizēm). Vai vēl tas jam-pamps nav galā? (Manāmi iereibis.) Es satiku Iečukstiņu un tā abi sametām pa lampu! Diezin kur palika...

Biete. Jūs atkal esat pārkāpis manus noteikumus! Negribu vairs jūs redzēt.

Listiņš (jautri). Miļā jaunkundz, lass cu Frieden! (Dzied) Es tev mīlet nevaru!

Biete. Būtu jel apkaunējies. Par deputātu grib tikt, bet uzvedas kā teļš.

Listiņš. Tagad nedzērāji deputāti nav vairs modē!
Jo vairāk iemet, jo vairāk balsu!

Biete. Kas jums tādām balsis dos! Esat pārlicināti, ka jūsu pašu draugi jūs izstripos — tā kā ne zīmes vairs nepaliks.

Listiņš. Es stripošu arī viņus! Visus nost! Galīgi! švikut! Pildspalvu jau nopirku. Parādīšu visiem, ko es varu! Ja-a!

Biete. Bet mani taču jūs pametīsiet? Es jums neesmu neko jauna nodarījusi.

Listiņš. Tik godīgi sievieši, kā jūs — Saeimā neder! Nekādu koalīciju, ne bloku nevarēs sastādīt. Strīpu pāri arī jums.

Biete. Bet ja es apsolu jums būt mīļa. Stipri mīļa, pavisam mīļa!...

Listiņš (izbrīnējies raugās). Tā? Nu beidzot jūsu nevainība zudīs kā migla saulē zūd, kā pērnājo kāpostu kaceni trūd!... (Iet tuvāk, apkāpj un noskūpst Bieti.) Nu gan ne par ko vairs jūs nestripošu! Iesim abi dziedādami uz augsto namu! Kas ir? Vai neiedzersim vienu šluku? Man ir arī labs uzkožamais.

Biete (pārgalvīgi). Dodat šurp! „Viss iznīkst, viss zūd, viss dzīvē ir nieks!“ tā saka Aspāzija. (Iedzer un paņem uzkožamo.)

Listiņš. Ko tava Aspāzija zin? Bet mūsu jaunais dzejnieks Virvarberbuls saka: „Uzslien kājas augstu gaisā, tur kur saule zeltu kaisa!“...

Biete. Tik nepieklājīgus dzejniekus es nelasu!

Listiņš. Arī turpmāk nelasisiet? (Biete purina galvu.) Nepavisam — nē? Galīgi?

Biete. Man būtu kauns tādu grāmatu rokā ņemt.

Listiņš. Tad es teikšu saviem puisiem, lai tomēr stripo jūs laukā no mūsu listēm! Es jūs gan mācīšu! (Biete viņam pieglaužas, abi skūpstās.)

(Aiz skatuves dzied: „Gar pirmo krog' kad gaŗām

brauc, tur visi stāv bez cepurēm!... Tarlim tarlum tar jumpumpam — tur visi stāv bez cepurēm!“)

Iečukstiņš (iestreipujo, krietni iereibis). Zinat ko? Es esmu jau uz listes! Jā-ā!

Listiņš. Sakāt, kur jūs palikat? Tikpat, kā ūdeni iekritāt?

Iečukstiņš. Man jūs u liste — štrunt! Tagad jūs vellu redzēsāt, kad es sāksu jūs apstrādāt! Opoziciņš tik ir vīrs! Mēs dabūsim divdesmit deputātus! Saprotat! Un jūs esat blēži, kramplauži, slepkavas!

Biete. Ko tas te trako? Lai viņš iet un izguļas. Ja mēs sievietes tā piesūktos...

Iečukstiņš. Tad jūs pa zemi vāļātos! „Tarlim tarlum tar jumpumpam — tad jūs pa zemi vārtītos!“...

Listiņš. Vai tad tiešām Opoziciņš sastāda pats savu listi? Kur paliek viņa skandinātā ideja un cīņšanās par mūsu taisnu lietu?

Iečukstiņš. Vai tad tā nav taisna lieta, ja atrodas cilvēks, kas caurkritušiem kandidātiem tomēr dod iespēju tikt uz listes? Samaksā tik simts latus un izraksti attiecīgu vekselīti, — uz listes esi kā kungs! Par katru simtu latu — vienu vietu augstāk! Ko te par velti gaidīt, kamēr centrālkomiteja un lauku delegāti tevi tirdi, meklējot tavus labos un jaunus darbus!

Biete. Mīļais Listiņ, kādēļ tu ar šo veco iesala toveri tik daudz ielai lies?

Iečukstiņš (pusdzied, pusdeklamē). „Šis ienes pusstop etiķa un pieliek šai pie deguna! Tarlim tarlum tar jumpumpam — un pieliek šai pie deguna!“

Listiņš. Viņš ir mans draugs! Nāc, Iečukstiņ, sēdies pie galda. Iedzer uz manu veselību!

Stripiņš (ienāk). Paldies dieviņam, reiz taču laikam būsim cauri.

Biete. Rezultātus drīzi paziņos? Vai es esmu uzņemta? Ko viņi tur vēl spriež?

Balsiņš, Taloniņš (atgriežas. Abi manāmi ierēbūši). Kas ir ar rezultātiem? Mēs gribam zināt, ko tā centrālā komiteja gan domā?

Iečukstiņš. Vai neredzējāt manu jauno līderi — Opoziciņu?

Balsiņš. Kur jūs viņu atstājāt?

Iečukstiņš. Viņš stāv uz ielas un ķer gaŗāmģājējus, lai dabūtu pilnu savu listi! „Tarlīm tarlum tar jumpumpam — lai savu listi pildītu!“...

Taloniņš. Tad ar viņu jāaprunājas, lai viņš dod mums talonus. (Apraujas.) Es to tik tāpat pa jokam. Mēs šim nelietim sadosim!

Biete. Nesakāt vis. Es nupat sāku noģēlot, ka neaizģāju Opoziciņam līdzī.

Listiņš. Būtu jauks pāris, kopā ar Iečukstiņu.

Strīpiņš. Sakāt, Iečukstiņ, ko jūs gan Istī domājat, iedami uz Opoziciņa listes?

Iečukstiņš. Vai es zīnu? Neko nedomāju! Parakstījos, iedevu naudu, iedevu vekselī, un tā lieta cauri. Man jau par deputātu nieks, kad tik uz listes!

Balsiņš. Tad jau jums vairs te nav nekāda nāģšana! Taisāties kā tiekaģ projām!

Taloniņš. Ja apsolāties dot man talonus, tad varat palīkt. (Apraujas.) Es to tik tāpat pa jokam.

Biete. Protams, protams — jūs jau visu tikai pa jokam taisāt.

Taloniņš. Ko jūs ar to gīibat teīkt? Vai domājat, ka man no jūsu strīpoģanas baīl?

Biete. Neaizmīrstat, lūdzu, ka es esmu sievīete.

Taloniņš. Kas jūs, tā sakot, dienas laikā, par sievīeti?

Balsiņš. Taloniņ, lūdzu, esat pieklāģģīģaks. Te vģl nav Saeīma, kur jūs varģsat runāt, kas ienāks prātā.

Strīpiņš. Ja gan, es pievīenoģos Balsīģa ieskaģtam, ka pīrms ievģlēģģanas nedrīkst rupģģī izrunāģties. Tā var dabūt sģdēt!

Biete. Ak, es te starp jums visiem, kā nabaga pe-
līte starp nikniem runčiem!

Taloniņš. Kas es par runci? Lūdzu, pierādāt, ci-
tādi es nebūšu mierā! Vai man ir četras kājas un gaļa
aste, vai nē?

Iečukstiņš. Man agrāk bija melns runcis ar no-
cirstu asti. Jā, nūdien!

Listiņš (pa tam vairākkārt ieņēmis no savām at-
nestām pudelēm). Nāc, Iečukstiņ, iedzer uz sava ne-
laiķa runča veselību!

Strīpiņš. Redz, kā viņš mūsu staiguli-nodevēju
aicina iedzert, bet mūs — nekā!

Balsiņš. Jādomā, ka abi sarunājušies talonus
mainīt.

Taloniņš. Tas ir bezkaunīgi! Tas ir nekrietni!
Tas ir... vai jūs gan nevarējāt arī ar mani par ta-
loniem parunāt?

Opoziciņš (paveļ arā durvis). Iečukstiņ, lūgtu nā-
kat nu. Mums vēl jānotur maza apspriede.

Biete. Nodevējs! Klejonis, projām!

Opoziciņš. Bet atļaujiet. Mani principi...

Listiņš. Jūsu principi ir kā šķidri dubļi.

Balsiņš. Jūsu principi nav pat viena papirosa
vērts!

Strīpiņš. Ja man būtu auns, es liktu jūs no-
badīt!

Biete. Es jūs uz iesma izceptu!

Iečukstiņš (Opoziciņam). Lūdzu, vai es nevarētu
dabūt savus vekselišus atpakaļ?

Opoziciņš. Ja gan, bet tikai tajā pirmdienā —
pēc pastardienas!

Strīpiņš. Dodiet viņam pa kaklu!

(Atveras centrālkomitejas durvis. Ienāk Roķis, lielu
papīra lapu rokā. Viņam svinīgi seko Zaķis, Kaķis,
Āķis. Citi lauku delegāti un centrālkomitejas locekļi

paliek pusatvērtajās durvīs, vai aiz durvīm, cik personāls to atļauj.)

(Visi it kā sastingst. Iestājas klusums. Tie, kas sēdējuši, pieceļas kājās. Listiņam izkrit pudele no rokas.)

Roķis (paceļ papīra lapu, svinīgi noklepojas). Centrālkomitejas uzdevumā man tas gods paziņot, ka (lasa lēni, ar uzsvaru), ņemot vērā visus apstākļus, kas izsaukuši gaŗakas debātes par un pret, kā arī ievērojot rajonu priekšā stādījumus, nopelnus partijas labā, atsauksmes no vietām, policijas un tiesas atzinumus, kandidātu skaitu šinī apgabalā, izdarot personīgas aptaujas, pārbaudot morāliskās īpašības, novērtējot un apsverot visus sīkumus, ņemot vērā arī priekšā stādīto personu pilngadību un neaptumšoto prāta atziņu, izvedot disputu, apsverot vēl nepārbaudītos apstākļu gadījumus, nosakot disciplīnas normas, izdienu, vecākumu, pārlūkojot skolas un ārpuskolas izglītību, ņemot vērā dzimumu atšķirības, ziedojumus partijas labā, dažus atsevišķus nopelnus, savstarpīgu izpalīdzību, prasības no partijas, sūdzības no rajoniem, nodaļām, centra un otrādi, parādījušos rakstus presē, mutiski ievāktas informācijas kvintesenci, visbeidzot šās dienas informācijas un iespaidu kopsavilkumu, — centrālā komiteja, piedaloties visu apgabalu likumīgi un pilntiesīgi ievēlētiem delegātiem, kuŗu mandāti pievienoti šim protokolam, pārbaudot zīmogus un parakstus, — sagatavojot un izdalot zīmītes, izdarot aizklātu balsošanu, saskaitot balsu rezultātus, nāca pie atzinuma ar nospiedošu balsu vairākumu, ka apstiprināmi visi kandidāti...

(Visi klātesošie, kas klausījušies pilnīgā sastingumā, atviegloti nopūšas.)

Biete. Atvainojos, vai — arī kandidātes?

Roķis (turpina svinīgi lasīt). Jā, arī kandidātes, kas no rajoniem izvirzītas. (Ach, paldies Dievam! Opoziciņš nokaŗ galvu), izņemot... (visi paceļ jautājoši galvas), izņemot tos, kuŗi nav padevušies par-

tijas disciplīnai, kuŗi dažādiem taisnības
iemesliem mēģinājuši citus nomelnot...
un ieradušies šodien Rīgā, uz centrālko-
mitejas sēdi, lai savtīgā kārtā mēģinātu
iespaidot delegātus sevis labā. (Vispārīgs iz-
misums! Biete pagābst. Citi atkrīt krēslos, citi vaļējām
mutēm, plaši ieplēstām acīm raugās viens otrā. Bei-
dzot daži atjēdzas, dodas pie Opoziciņa, saķeras tam
apkārt un kliec: „Opoziciņ! Glābjat mūs! Mēs
gatavi iet pār tēva un mātes likumiem, tik
liekat mūs uz listes!...“).

Priekšskars.